

maaede mod Højre, mod dem, der taar-nede Hindringer op paa denne Sags Vej, for at rydde disse Hindringer af Vejen med ikke mindre Styrke vende os mod dem, der ikke overvinde Modstanden, skønt de vare i Stand dertil.

Ellinger: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, der nys talte, i hans Tales Enkeltheder. Naar det ærede Medlem taler ved saa celebre Sager som disse, minder hans Tale mig altid om en Ballon captif, der ved et Tov er bunden til Jorden, men pludselig skæres Tovet over, og da flyver Ballonen løs, og han har intet Styr paa den. Der er saa meget mindre Grund til at følge denne Tale i Enkeltheder, som jeg, efter hvad der er passeret i det sidste lille Aar i denne Sag, maa være forberedt paa, at det ærede Medlem om 3 Fjordingaar er gaaet bort fra de Anskuelser, han udtaler i Dag, ligesom han har taget Afstand fra, hvad der passerede for 3 Fjordingaar siden, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at udvikle.

Naar jeg ikke ved 3die Behandling har stillet noget Ændringsforslag, ligger det i, at jeg, saavel efter hvad jeg har kunnet skønne af Udvalgsbehandlingen som ogsaa efter de Udtalelser, der faldt her ved 2den Behandling, maa gaa ud fra, at mine Ændringsforslag ville blive forkastede, og en saadan Forkastelse vilde da kunne berede denne Sag Vanskeligheder paa dens fortsatte Gang. Men naar det ærede Medlem nu taler saa meget om Højres Stilling, tør jeg tro, at det ærede Medlem aldeles ikke er uklar over hverken Højres eller de øvrige Partiers virkelige Stilling i denne Sag. Maa jeg tillade mig at minde om, at da den socialdemokratiske Gruppe sidste Foraar i Slutningen af Marts fik denne Sag til Forhandling her, blev der fra Højregruppens Side stillet følgende Forslag til Dagsorden: „Idet Folketinget udtaler, at Kravet om Befolkningens ligelige Repræsentation i dette Ting kun kan fyldestgøres ved en Ændring af Grundlovens § 32, hvorved der ved Valgene til Folketinget indføres Folketingsvalg i større Kredse, opfordrer det Regeringen til i næste Rigsdagssamling enten at fremsætte Forslag for Rigsdagen til en saadan Grundlovsændring eller, hvis dette skulde vise sig ugørligt, at fremsætte Forslag til en midlertidig Omlægning af de bestaaende Valgkredse, hvorved Ulighederne med Hensyn til deres Størrelse saa vidt muligt fjernes, indtil en Grundlovsændring maatte kunne gennem-

føres.“ Dette var Højres Standpunkt i denne Sag, og det har Højre bibeholdt under hele denne Sag og agter ogsaa fremdeles at bibeholde. Det ærede Medlem er aldeles ikke uklar over Højres Stilling og behøver ikke at lave Fantasibetrægtninger i den Anledning.

Den ærede Konseilspræsident fandt i Forgaars, da vi behandlede Officerslønningerne, Anledning til ogsaa at lade en Udtalelse falde angaaende Valgkredssagen. Jeg imødegik ham ikke den Gang, for jeg syntes ikke, Valgkredsspørgsmaalet har meget med Officerslønninger at gøre, ligesom der jo ogsaa vilde blive Lejlighed til at tale om det i Dag. Den ærede Konseilspræsident nævnte da forskellige Punkter, hvor Regeringen stod over for Højre. Han talte om forskellige Sager, som laa for, og ogsaa da han var inde paa et eventuelt Slag i Bordet eller i noget andet noget, pointerede han meget stærkt Modsetningen til Højre, medens han formodentlig — og det stemmer jo med det gamle Ord om gammel Kærlighed, der ikke ruster — egentlig havde en vis Tilfredshed ved, at han stod sammen med Socialdemokraterne. Det faar nu blive Ministerens Sag. I nærværende Tilfælde er der adskillige Anmærkninger at gøre til dette om Enigheden. I Fjor, da denne Sag første Gang kom frem, forekastede Venstrereformpartiets ærede Formand og Ordfører Højre og Socialdemokraterne, at vi gjorde et meget større Nummer ud af Uligheden i Kredsene, end der var Grund til. Men naar saa er, er der vist ikke mange, der tro, at Reformpartiet skulde vise denne Sag en dybere Interesse end Højre.

Der er i denne Sag ingen Grund til noget stort Komediespil, thi Sagen er jo ganske simpelt følgende: Reformpartiet paastaar, at Grundloven paabyder, at der skal være godt halvandet Hundrede Folketingsmænd, men det vil ikke gaa med til — af Grunde, der kan være noget i — at opfylde dette, der efter deres Mening er Grundlovens Paabud. Højre ønsker, som ogsaa udtalt første Gang, Sagen var for, som foreløbig Foranstaltning, at den nuværende Valglov ændres saaledes, at der vedblivende er 114 Kredse, men at der sker en Omlægning saaledes, at Uligheden mellem disse 114 Kredse bliver mindre. Reformpartiet har intet som helst Motiv til at modsætte sig en saadan Omordning af de 114 Kredse. Det kan have den efter min Mening mærkelige Opfattelse — hvis Urimelighed jeg uimodsiget har paa-